

Z EVANGELIA PODLE LUKÁŠE

Z EVANGELIA PODLE LUKÁŠE

15 DOBA ADVENTNÍ

První adventní: Lk 21, 25-28.34-36

⁸
Až to začne, vzpřimte hlavu.
Uvidíte Boží slávu.

Uvidíte ta znamení,
že měsíc, slunce se změní.

I moře bude hučeti,
na zemi úzkost, napětí.

Lidé se strachem třást budou,
i hvězdy se chvěti budou.

Syna člověka uvidí
s velikou slávou svět lidí.

Se slávou a velkou mocí
v oblaku Syn Boží přeci.

Až to začne, vzpřimte hlavu,
uvidíte Boží slávu.

Vaše vykoupení již blízko jest,
srdce ať vzdává Pánu čest.

Dejte si pozor na hříchy,
srdce ať není od pýchy.

Nestřídmost, opilství, hádky,
zbytečné pozemské statky:

pro srdce léčkou se stanou,
k dni soudu musí jít stranou.

**Proto bděte v každé době,
uniknete hříchu, zlobě.**

Modlitba je vaší zbrojí,
před Bohem, když člověk stojí.

Syn člověka vykoná soud,
nechtějte před ním uniknout.

Když to všechno vydržíte,
i před Bohem obstojíte.

Úterý: Lk 10,21-24

⁸
Moudrým všechno dáno není,
v maličkých máš zalíbení.

Druhá adventní: Lk 3, 1-6

¹⁰
Tam u Jordánu hlásá Křtitel Jan,
každý pahorek ať je narovnan.

Lukášův spis ten je přesný velmi,
patnáct let je římský císař zřejmý:

Císař se Tiberius jmenuje,
tam v Judsku Pilát ho zastupuje,

Herodes knížetem Galileje,
za jejich vlády se toto děje:

Annáš a Kaifáš, velekněží,
víru Izraele dobře střeží.

Boží slovo uslyšel Křtitel Jan,
šel hned k okolí řeky Jordán:

Hlásat tam všem lidem křest pokání,
též zvěstovat hříchů odpuštění.

Izaiáš to tak v knize řečí psal,
z pouště má být tím hlasem, jež volal:

**Připravte všichni cestu Pánovi,
stezky ať se vyrovnaj, obnoví!**

Každé údolí se zasypat má,
hora a pahorek ať se srovná.

Co je křivé, má být narovnané,
cesty hrbolaté, uhlazené.

Každý člověk spásu Boží uzří.
Skrze řeč Jana snad mnozí prozří.

Krátká vsuvka patřící k evangeliu:

Abyste věřili opravdově,
zná Lukáš i vládce v téže době:

Herodův bratr, jménem Filip, ten
do Trachonitidy byl dosazen.

V Itureji byl on též knížetem,
můžete se tak blýsknout před světem.

A v Abiléně byl Lysaniáš,
jistě se podiví, co z Bible znáš.

Pondělí: Lk 5,17-26

⁸
Pán, jenž smí hříchy odpouštět,
chromého z lůžka rychle zved.

8.12. - slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu: Lk 1, 26 - 38

⁸
Milostiplná nazvána -
chce by byla vůle Pána.

Třetí adventní: Lk 3, 10 - 18

⁸
**Otázkou je: Co dělat mám?
K tomu mě napoví dnes Jan...**

perem, kterým Lukáš píše
své svědectví pro Ježíše:

Lidé se prý Jana ptali,
aby správně udělali:

Každý, kdo má dvoje šaty,
dá tomu, kdo nemá na ty.

Ten, kdo má něco k jídlu však,
ať rozdělí se stejně tak.

Zájem měli celníci též,
tak zeptali se na totéž:

Vybírejte jen, co máte,
nic navíc si nenecháte.

Vojáci též přicházejí,
dobro taky v zájmu mají:

Žold váš, ten si jenom berte
a o více nežádejte...

též násilí nepáchejte,
nikoho nevydírejte.

Pln očekávání byl lid,
spasitele moh prohlásit.

Na to Jan však všem namítal:
Já vás křtím vodou, avšak dál...

Mocnější, než já přichází,
Duch a oheň ho provází.

Duchem svatým vás bude křtít,
mu mohu jen se poklonit.

Má lopatu ve své ruce,
v sýpce složí vše z pšenice.

Pálit bude všechny plevy
silným ohněm bez úlevy.

Napomenul mnoho lidí,
radostnou zvěst, že uvidí.

Středa: Lk 7, 19 - 23

⁸
Co máme říci Janovi?
Co vidíte mu napoví.

Čtvrtek: Lk 7, 24 - 30

⁸
Víc než prorok Jan Křtitel byl,
kdo naslouchal, mu uvěřil.

Čtvrtá adventní

Cyklus B: Lk 1,26-38

⁷
Když se anděl bude ptát,
vzpomeň rychle na fiat.

Cyklus C: Lk 1,39-45

¹¹
K Alžbětě přichází Maria, Panna,
mezi všemi ženami požehnaná.

Předvánoční týden

⁸
19.12.: Lk 1, 5 - 25

Že Bohu nyní nevěříš,
dá Ti Jana, teď oněmíš.

20.12.: Lk 1, 26 - 38

Já jsem služebnice Boží,
To, co chce, ať na mne vloží.

21.12.: Lk 1, 39 - 45

Ty jsi žena požehnaná,
v lůně nosíš světa Pána.

22.12.: Lk 1, 46 - 56

Duše má Pána velebí,
jeho moc zde i na nebi.

23.12.: Lk 1, 57 - 66

Jan Alžbětě se narodil,
Zachariáš pak promluvil.

24.12.: Lk 1, 67 - 79

Synu, prorokem Božím jsi,
náš lid uvedeš do spásy.

16 DOBA VÁNOČNÍ

Slavnost Narození Páně

v noci: Lk 2,1-14

¹⁰
Maria porodí svého Syna,
andělé chválí teď Hospodina.

Slavnost Narození Páně

za svítání: Lk 2,15-20

⁷
Do Betléma pojďme hned,
Spasitele chcem vidět.

Sv. Rodina - cyklus B: Lk 2,24-40

⁸
První mužské ke cti Páně,
Ježíš obětován v chrámě.

⁶
Na co rozum krátký,
to je v srdci Matky.

Sv. Rodina – cyklus C: Lk 2,41-52

⁸
Ve dvanácti opět v chrámě
učí učitele zdárně.

Navíc: Lk 2, 19 a částečně 2, 51

Na co rozum krátký,
to je v srdci Matky.

6. den oktávu: Lk 2,36-40

¹¹
Když vidí dítě prorokyně Anna
říká, že spása je již přichystaná.

1.1. - Slavnost Matky Boží, Panny

Marie: Lk 2, 16 - 21

⁷
Jaké jméno chcete dát?
Ježíš se má jmenovat.

Svátek Křtu Páně: Lk 3,15-16.21-22

⁸
Jan říká, že jen vodou křtí,
pokřtít se nechá mocnější.

17 LITURGICKÉ MEZIDOBÍ I.

3. v mezidobí: Lk 1,1-4; 4, 14-21

⁹
Chci vyprávět ti události,
ač o Ježíši slyšels dosti.

4. mezidobí: Lk 4,21-30

⁸
Vítej, Pane, my tě známe.
Nic od tebe nečekáme.

5. v mezidobí: Lk 5,1-11

⁷
Ani ryba maličká,
na Ježíše Petr dá.
⁸
Spustil sítě, ryby byly,
málem se z nich utopili.

6. v mezidobí: Lk 6,17.20-26

⁷
Radujte se, jásejte,
od světa nic nechtějte.

Běda, běda, běda těm,
kterým tleská jenom zem.

7. v mezidobí: Lk 6, 27-38

¹⁰
Bere-li ti plášť, dej mu i svůj šat,
požehnání dej, nemusíš se bát.

8. v mezidobí: Lk 6,39-45

⁷
Tříška je jen malý šrám,
nejdřív vyndej z oka trám.

Uvedení Páně do chrámu 2.2.:

Lk 2,22-40

Slib je splněn Simeonu, Anně,
že Ježíše potkávají v chrámě.

18 DOBA POSTNÍ

První neděle postní: Lk 4, 1-13

⁹
V poušti satan je plný síly
Ježíše chce tam vyvézt z míry.

Tvé otázky jsou, ďáble, trapné,
nade mnou nemáš moci žádné.

Mějme z toho to poučení,
že ďábel chce nás ve vězení.

Když pokouší, řekni mu hned ne!
Svede-li tě, trest tě nemine.

Druhá neděle postní: Lk 9, 28-36

PROMĚNĚNÍ PÁNĚ

⁷
Petr, Jakub, také Jan,
s nimi na horu jde Pán.

A Eliáš s Mojžíšem
vykládají s Ježíšem.

Petr chce stavět stany,
zní hlas: "Syn, milovaný!"

Teďka toto nechme stát,
Ježíš musel z hrobu vstát.

Třetí neděle postní: Lk 13,1-9

⁹
Ty, jimž se stala, tragedie,
hřešili jistě jako zmije.

V tom to není, to jistě víte,
zajdete, když se nezměníte.

Okopáme a pohnojíme,
snad za rok tedy uvidíme.

Čtvrtá neděle postní: Lk 15,1-3.11-32

⁸
Mladší syn, ten, jenž odešel,
udělal v světě mnoho zel.

Otec na něj čekal stále,
obrátil ho k Boží chvále.

Slavnost sv. Josefa -19. 3.: Lk 2,41-51a

¹⁰
Po tři dny hledáme naše dítě.
"Musím být u Otce. To nevíte?"

Zvěstování Páně -25.3. : Lk 1,26-38

⁸
Zdráva bud', plná milosti,
budeš mít Syna z Výsosti.

Květná neděle: Lk 19, 28 - 40

⁸
Blízko hory Olivové
oslátko přivedli nové.

Pláště svoje přehodili,
Pána na něj vysadili.

Lidé pěly Bohu chvály
za zázraky, jež dostali.

"Požehnaný přichází král!
Sláva! Pokoj!" zpívejte dál.

"Mistře, zakaž to zpívání!"
"Pak bude křičet kamení."

Zelený čtvrtek - missa chrismatis:

Lk 4, 16 - 21

¹⁰
Ježíš řekl, když z Písma předčítal:
"Dnes naplnilo se, co prorok psal."

19 LUKÁŠOVY PAŠIJE

Lk 22,14 - 23,56

⁹
**Ted' zazní zpráva Lukášova,
jak za nás tekla Krev Kristova.**

V určený čas začla hostina,
takto ji Ježíš hned začíná:

"Velmi mnoho jsem si dneska přál,
bych beránka s vámi pojídal,

dříve, než všechno to vytrpím,
potom už ho více nepojím,

⁷
dokud ho nenaplním
až v tom království Božím."

Kalich vzal a díky vzdal:

"Rozdejde a dejte dál...

¹⁰
Již víc nebudu pít z révy plodu,
až Boží království bude v chodu."

⁷
Potom chléb vzal, díky vzdal,
lámal jej a podával:

¹⁰
"Za vás vydané toť moje tělo,
na mou památku, by se tak dělo."

⁷
Stejně tak i kalich vzal,
po večeři odkázal:

⁸
"Tento kalich zpečet'uje,
novou smlouvu naplňuje,

⁷
má krev toto pečeti,
čeká mě čas oběti.

⁸
Hle, ruka zrádce tady je,
běda však, kdo mě zrazuje.

¹⁰
Syn člověka sice svou cestou jde,
ten, jenž mě zradí, trestu neujde."

⁹
Začli se jeden druhého ptát,
kdože to má asi udělat.

¹⁰
A k tomu ještě přidali hádky,
kdo že je první a kdo jít zpátky.

⁹
"Králové národů vládci jsou,
dobrodinci mocí se nesou.

⁷
U vás takto nemá být
největší má posloužit.

⁸
A kdo to ten větší vlastně je?
za stolem nebo obsluhuje?

⁹
Ano ten za stolem má to být,
já jsem vám však přišel posloužit.

⁸
Do dneška jste se mnou byli,
ve všech zkouškách vytrvali.

⁹
Vládu královskou odkazují,
jak mi Otec dal, vám darují.

V mém království u mého stolu,
budou jíst i pít všichni spolu.

⁸
Na trůny se posadíte,
dvanáct kmenů rozsoudíte.

⁹
Šimone, satan vyžádal si,
by vás směl tříbit, jak pšenici.

Ale já jsem prosil za tebe,
by tvá víra vedla do nebe.

Jak se, Petře, obrátíš zas zpět,
ve víře bratry utvrzuj hned."

**"Pane, s tebou ochoten jsem jít,
do vězení či klidně zemřít."**

¹⁰
"Ani kohout dnes nevydá svůj hlas,
ty třikrát zapřeš, že mě vůbec znáš."

⁷
Dále jim Ježíš všem řekl:

"Měli jste nedostatek...

⁸
když poslal jsem vás cestou dál,
měšec, opánky zakázal?"

Oni mu odpověděli:

"Nedostatek jsme neměli."

⁷
"Avšak, kdo měšec má, vem,
i mošna hodí se sem.

¹⁰ Kdo nemá, plášť prodá, meč si koupí,
tímhletím obchodem neprohloupí.

Svatá písma o mě teď říkají,
mezi zločinci mě počítají."

⁸
"Dva meče máme u sebe."
"To stačí, rychle půjdeme."

⁷
Jak byli všichni zvyklí
na horu z Oliv vyšli.

⁹
Na tom místě Ježíš řekl jim:
"Modlete se před pokušením."

⁸
Když ještě svoji řeč mluvil,
houf lidí se zde objevil.

¹⁰
Jeden z Dvanácti Jidáš s nimi byl,
k němu k políbení se přiblížil.

A Ježíš Jidášovi říká též:
"Syna člověka takto zrazuješ?"

⁹
Ostatní tam ptají se Pána:
"Má jim být zasazena rána?"

⁷
A jeden hned mečem ťal,
muži pravé ucho sťal.

⁸
"Dost! Přestaňte!", řekl Pán jim.
"To ucho mu hned uzdravím."

¹⁰
Velekněží, velitelé, starší
slyšeli od Pána, co jim patří:

**"Jako na zločince s meči, kyji,
denně v chrámě jste mě nechytili?"**

⁹
**Tohle však je vaše hodina,
vláda temnoty teď začíná."**

¹¹
Pak se ho tam zmocnili a odvedli,
do veleknězova domu přivedli.

⁹
Petr šel za nimi z povzdálí.
Na dvoře na oheň tam chystali.

Petr si přisedl k ohni blíž,
netušil, že bude na obtíž.

⁸V světle ho služka spatřila,
u ohně hnedle pravila:

⁷
"Také tento byl tam s ním"

To zapřel s tvrzením tím:

⁹
"Neznám ho, ženo." A chvilku za
"Ty jsi jeden z nich?" jiný se ptá.

Řek Petr všem: **"Člověče nejsem"**
Za hodinu jiný řekl všem:

**"Dopравdy, i tento byl s ním,
je přece mužem Galilejským."**

¹⁰
"Člověče, nevím, o čem to mluvíš."
Kohoutovi, Petře, porozumíš.

⁸
Jak zazněl ten kohoutí křik,
Petr Pánův obličej zblik.

¹⁰
**"Dříve, než kohout dnes zakokrhá,
tři krát mě zapřou ta tvoje slova."**

⁸
Opustil Petr místo to,
plakal, bylo mu to líto.

¹⁰
Muži majíc Ježíše na stráži,
smějí se, tupí, oči zaváží:

⁹
**"Když prorok jsi, kdo ránu ti dal?
To je prý prorok! To bych se smál!"**

¹¹
Brzy se rozední, kněží se schází,
ke svému soudu teď Ježíše razí.

⁸
**"Jsi-li tedy ten mesiáš,
to pověz nám a klid hned máš."**

¹⁰
**"Kdybych to řekl, neuvěříte,
zeptal-li bych se, neodpovíte."**

¹¹
**Od teď uvidíte Syna člověka
sedět po pravici Boha z dakeka."**

¹⁰
Do toho vpadli: **"Ty jsi Boží Syn?"**
na to Ježíš hned odpověděl jim:

⁷
"Ano, ano, to já jsem!"

"Svědka nepotřebujem!"

**⁷Slyšeli jsme rouhání
v jeho vlastním podání."**

¹¹
Celé shromáždění tedy povstalo,
by Pilátovi Pána hned vydalo.

Aktivní hned našli se žalobníci:
"Ten člověk je živel rozvracející,

⁸
**národ náš rozvrací stále,
císařem pohrdá, dále...**

⁷
**brání daní placení,
prý že je vykoupení.**

**za krále se vydává.
Je Mesiáš udává."**

Pilát se tedy zeptal:
"Ty jsi ten židovský král?"

"Toto povídáš ty sám."
"Na něm nic nenalézám."

Na to všichni křičeli:
"Pobuřuje lid celý..."

**Nejen v celé Judeji,
začal s tím v Galileji."**

⁸
Nechce soudit Galilejce,
když zde mají svého správce.
⁹
Posílá jej tak za Herodem,
by zabýval se tímto soudem.

Když Herodes spatřil Ježíše,
zaradoval se velmi tiše.

¹⁰
Nějaký zázrak by se mu hodil,
třeba by ho tady osvobodil.

¹¹
Velmi se tedy o něj hned zajímal,
Ježíš mu však na nic neodpovídal.

¹⁰
Velekněží tam napjatě stáli,
všechno možné na něj žalovali.

¹¹
Herodes dal najevo pohrdání
k Pilátovi ho poslal z nenadání.

¹¹Herodes i Pilát se spřátelili,
tyto události je přiblížili.

¹⁰
Pilát pozval velekněze i lid,
aby jim ten soud mohl ozřejmit:

**"Že pobuřuje lid jste říkali,
vyslechl jsem ho tedy před vámi,**

⁸
**nenášel jsem na něm viny,
v tomto nejsem už jediný.**

¹⁰
Herodes vrátil ho taky zpátky,
na rozsudek smrti jsem já krátký.

⁷
Nechám ho jen potrestat,
potom propustí jej kat."

Na to s velkým hlukem lid:
"Mesiáše popravit!"

**Barabáše pust hned ven,
toto všichni rychle chcem!"**

⁸
Toho pro vzpouru drželi,
že byl vrah, o tom věděli.

⁷
Pilát se snažil tím víc
Mesiáši vyjít vstříc.

¹⁰
Křik lidu obrovský stále silněj:
"Ukřižuj ho, ukřižuj! Poslouchej!"

¹¹
Pilát vyjednává teď potřetí již:
"Co špatného udělal, by nesl kříž?"

⁹
Vždyť neshledal jsem na něm činu,
který by nesl k smrti vinu.

⁷
Trest mu tedy udělím,
po něm ho hned propustím."

⁹
Na to lid velmi protestuje,
Piláta k soudu donucuje.

⁷
Jejich křik jde stále výš,
až Pilát povolí kříž.

⁹
Propustil tedy Barabáše,
k smrti dal pak vydat Ježíše.

¹⁰Barabáš, jak známo, vzpůrce, vrah byl,
spravedlivého Pilát odsoudil.

⁹Když Ježíše pak odváděli,
Šimona z pole zadrželi,

⁷za Ježíšem má nést kříž,
pro něj je to velká tíž.

⁹Velký zástup jde cestou s Pánem,
lid i ženy, slíčené žalem.

⁷Ježíš se k nim obrátil,
laskavě k nim prohlásil:

¹¹"Jeruzalémské dcery, vy nade mnou,
roníte marně nejednu slzu svou.

⁸Nad sebou plačte raději,
nad svými dětmi v naději.

⁹Blíží se totiž tak mnoho dní,
kdy blahoslavení neplodní,

⁸Ti budou říkat horám zas:
Padněte hory teď na nás.

¹¹Děje-li se to se stromem zeleným,
co teprv se stane se stromem suchým!"

⁹A křížová cesta vedla dál,
kde kopec Lebka k popravě stál.

¹¹Spolu vedeni byli zločinci dva,
ukřížováni byli zprava, zleva.

¹⁰Ježíšův hlas shora kříže teď zní:
"Odpust jim, Otče, neví, co činí!"

⁹Rozdělen losem byl jeho šat,
lid stál, díval se, začal se smát:

¹¹"**Jiným pomohl, sám sobě se též snaž,
jsi-li vyvolený Boží, Mesiáš!"**

I ti vojáci trápí, Pane, tebe:
"Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!"

Octa mu dávali. Nad ním nápis stál:
"Toto je, toto je ten židovský král."

¹¹Rouhal se mu i zločinec na kříži:
"Jsi-li mesiáš, hezky bez potíží

⁸zachráníš sebe a nás též,
když všechny lidi miluješ."

Druhý ho však tam poučil:
"Tys dostal, co sis zasloužil.

⁷Boha ty se nebojíš?
Stejný trest si vytrpíš.

⁸Za zlo my jsme odplaceni,
jeho vina žádná není.

⁹Ježíši, na mě pamatuj též,
až ve svém království usedneš."

⁷"Amen, amen, pravím ti,
dnes budeš v mém obětí."

⁹Nastala dvanáctá hodina,
tma v celé krajině začíná.

⁷Až do tří odpoledne
slunce se z mraků nehne.

¹¹Opona chrámu roztrhla se v půli
a Ježíš zavolal v mocné své vůli:

"**Otče, tobě poroučím ducha svého"**
Vydechl. Tot' poslední slova jeho.

⁹**A teď se, člověče, chvíli ztiš.
Nad tebou visí Ježíš a kříž.**

¹⁰Když setník viděl, co se tu stalo,
velebil Boha, neřek tak málo:

⁹"Tento člověk byl spravedlivý,
skutečně zde se dějí divy."

¹⁰A ti, co sešli se k podívání,
bijí se teď v prsa znenadání.

⁸Vrací se domů všichni hned,
neví, co z toho bude teď.

⁷Jeho známí zůstali,
ženy se zde dívaly.

¹¹Josef z Arimatie, z velerady,
spravedlivý je. Ten teď ví si rady.

⁹Nesouhlasil s jednáním kněží,
tušil, že zde o spásu běží.

¹¹K Pilátovi jde s žádostí o tělo.
Pak ho sňal, zabalil, tak, jak se mělo.

Vložil do hrobky v skále vytesané,
kde nebylo pohřbené tělo jiné.

⁷Nastal pak den přípravy
na sobotní oslavy.

⁹Ženy, jež byly z Galileje,
viděli to vše, co se děje.

¹¹Viděli hrob i tělo k pochování,
šli domů vše připravit k pohřbívání.

Vonné věci i masti připravily,
svátečního klidu poslušny byly.

¹⁰**Zde končí mučení smutná zpráva,
Kristus Pán v hrobě naději dává.**

20 DOBA VELIKONOČNÍ

Velikonoční vigilie: Lk 24, 1 - 12

⁹Proč živého hledáte v hrobě,
z mrtvých vstal, jak řekl o sobě.

**Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, v den
slavnosti, večer:** Lk 24, 13 - 35
a také 3. neděle velikonoční, cyklus A

⁹Dva učedníci putují pryč,
srdce jim svírá žalosti bič.

Pán se připojí, zjišťuje žal,
Písmo vykládá, putují dál.

"Zůstaň tu s námi, nastává noc!"
A naráz vidí Kristovu moc!

**Kdo láme chleba, je přece Pán,
to on se nyní ukázal nám.**

I když je noc, musíme teď zpět,
že Pán vstal z mrtvých všem povědět.

ČT v oktávu velikon.: Lk 24, 35 – 48
a také 3. neděle velikonoční, cyklus B

⁹**Z Emauz radostí naplnění
zvěstují Písma vyplnění.
(zvěstují zprávu o vzkříšení.)**

Tu zazní v místnosti "Pokoj vám!"
Leknou se, že vidí ducha tam.

"Zde moje rány, dejte mi jíst,
duch nemá maso, tím jsem si jist.

Co psáno bylo ve zjevení,
splnilo se vám k odpuštění.

A vy jste svědky těchto věcí,
nebuďte sami na to přeci.

Nanebevstoupení Páně: Lk 24, 46-53

¹⁰Naposled Pán mluví k učedníkům:
"Zvěstovat budete všem národům

Kristus musel trpět a vstát z mrtvých,
aby odpuštěn byl všechn váš hřích.

Vv svědkv toho iste. já pošlu vám.
od Otce Ducha, počkejte zde naň."

Vvvedl ie. kde ie Betanie.
tam požehnal jim, v jejích srdcích je.

Zatímco iim žehnal. k nebi se vznes,
apoštol každý na kolena kles.

Do Jeruzaléma se vrátili.
stále v chrámě Boha velebili.

20A SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO ZE SK

⁷Ta zdánlivá opilost
přitahuje lidí dost.

Nemůžem být opilý.
devět bude za chvíli.

Z nebe Ducha seslal všem
Ježíš, jenž je vítězem.

Na kříž iste ho přibili,
on vstal, je opět živý.

Není třeba překladu.
vnímá, kdo má náladu.

Rozumí nám národv,
dojde velké obrody.

Tři tisíce lidí hned
žádají Petra o křest.

21 LITURGICKÉ MEZIDOBÍ II

Slav. Těla a Krve Páně: Lk 9,11b-17

⁸
Ježíš mluví ke všem lidem,
poslouchají všichni s klidem.

Přišel čas jídla, propust lid,
ať sami si jdou nakoupit.

**Vy jim dejte, jídlo máte.
Jen pět chlebů, ryby zlaté.**

Přes pět tisíc poslouchalo,
do skupinek posedalo.

Chleby, ryby Pán rozdělil,
dvanáct tam košů zbytek zbyl.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo: Lk 15, 3-7

¹⁰
Ježíš podobenství nyní říká,
otázka zákoníků se týká:

Učitelé, když ovcí máte sto
a jedna z nich ztratí svoje místo,...

kdo snad necháte zbytek ovcí být,
abyste mohli ztracenou najít?

Když najde ji, vezme na ramena,
oslaví, že byla nalezena?

**Říkám, když jeden zlý se obrátí
a od všech svých hříchů se odvrátí...**

**nebe se z něho více raduje,
než, když každý, kdo spravedlivý je.**

9. v mezidobí: Lk 7,1-10

⁸
Když řekneš jen slovo, Pane,
uzdravení hned nastane.

Tak veliká víra není
v izraelském pokolení.

10. v mezidobí: Lk 7,11-17

⁸
"Neplač, matko," řekl vdově,
syna navrátím já tobě.

11. v mezidobí: Lk 7,36 - 8,3

⁹
Farizeus Ježíše zve dál,
aby ho u sebe poslouchal.

K Pánu přichází žena divá,
drahý olej, slzy rozlívá.

Neví snad, že žena hříšná je?
Proč toto ji Pán dovoluje?

"Slyš: jeden pán dva dlužníky měl,
Neplatili, však odpustit chtěl.

**Jeden pět a druhý padesát,
který z nich ho bude mít víc rád?"**

**As ten, komu odpustil více.
"Teď pohled' na tu ženu sice:**

K umytí vodu nedal jsi mi,
ona skropila mě slzami.

Polibkem si mě nepřivítal,
ona mé nohy líbala dál.

Drahý byl olej k pomazání,
mazala jím mě bez přestání.

Za odpuštění hříchů mnoha
lásky tolik prokázat mohla.

Komu málo odpuštěno je,
ten též velmi málo miluje.

Ženo, tvé hříchy odpuštěné,
tvé srdce je teď uklidněné."

Kdo je ten Ježíš, jenž je tady
a odpouští i hříchů vady?

Ježíš chodí, města, vesnice,
radost slyší lidí tisíce.

Bylo též s ním dvanáct apoštolů,
ženy je živili ze svých zdrojů.

Byly to ženy uzdravené,
ze zlého ducha vyléčené.

Marie, zvaná Magdalena,
kdys sedmi duchy zatížena.

Jana, manželka správce Chuzy,
Zuzana a též ještě druzí.

12. v mezidobí: Lk 9, 18 - 24

⁸
"Za koho mě lidé mají?"
učedníci povídají.

**"Za koho mě máte vy?"
vydá Petr svědectví.**

Za Božího Mesiáše.

"To tajemství bude naše!"

Syn člověka trpět bude,
na smrt za nás všechny půjde.

A třetí den pak vzkříšení,
to bude pro vás znamení.

"Zapře se, kdo chce za mnou jít,
musí svůj kříž na sebe vzít.

Kdo bojuje jen za sebe,
hůř dostane se do nebe.

Kdo kvůli mě život ztratí,
zachrání ho, neutratí.

13. v mezidobí: Lk 9, 51 - 62

¹⁰
Samařani tvrdé srdce mají,
tak proto Ježíše nepřijmají.

Pán o Jeruzalému sní,
nedaří se jim poslání.

Samařani tvrdé srdce mají,
tak proto Ježíše nepřijmají.

Máme na ně z nebe oheň svolat?
Ne! Vy musíte svou pýchu zdolat.

Do jiné vesnice pak tedy šli,
Cestou se mu někteří připletli:

Půjdu za tebou, Pane, kam půjdeš rád.
Pán řekl mu na to: "Já nemám kde spát."

Jiným řekl Pán: "Následuj mne!"
Oni mu na to: "Počkej na mne!"

**"Mrtví mrtvé ať pochovají,
já ukážu vám cestu k ráji.**

**Kdo pluzit začal, vrací se zpět,
pro toho cesta plná je běd."**

14. v mezidobí: Lk 10,1-12.17-20

jako sv. Cyril a Metoděj

¹¹
Dva a sedmdesát je učedníků,
"Žeň hojná je, na ni málo dělníků.

⁸
*Pána žně tak proto proste,
ať úroda poporoste.*

¹¹
**Vás před sebou posílám vždy dva a dva,
abyste šli všude tam, kam půjdu já.**

Posílám vás jak ovce mezi vlky,
bez měšce, opánků a žádný plky.

"Pokoj vám," řekněte jim, když pozvou vás,
o Božím království tam říkejte zas.

Tam jezte a pijte vždy, co vám dají,
vždyť dělníci na svou mzdu nárok mají.

Těž tamější nemocné uzdravujte
a o Božím království jim zvěstujte."

navíc:

Tam, kde vás nepřijmou, i prach si střepte,
že přijde království, jim taky vezte.

Lehčeji bude v den soudu Sodomě,
než městu, jež skrz vás nepřijalo mě.

**S radostí vrátili se a svědčili,
že mnozí se skrz ně obrátili.**

*Jen se mnou jste přemohli nepřítelé,
a radovat se tak víc smíte směle,...*

*že vaše jména v nebi zapsána jsou
ne však, že zlí se vám teď podrobují.*

malá úprava:

...Teď více radovat se smíte směle,
mým jménem jste přemohli nepřítelé.

A vaše jména v nebi zapsali jsme,
nejen to, že se mnou jste zkrotili zlé.

15. v mezidobí: Lk 10,25-37

⁹
Znalec zákona léčku chystá,
že zeptá se teď Pána Krista:

**Co mám dělat pro život věčný?
"Píše to zákon, odpověz si!"**

Vždy miluj Pána, Boha svého,
celým srdcem, duše i tělo.

Nejen duše, mysl, síla též,
Boha ať nejmíc vždy miluješ.

Bližního svého též milovat,
tak jako sebe, i jej mít rád.

"Správně jsi, tedy, odpověděl,
to dělej jistě, abys věděl."

Nechtěl svou léčku nechat v sázce,
rozhodl se zeptat krátce:

Kdo je můj bližní? Hned pověz mi!
Na to mu Ježíš též odpoví:

"Jeden člověk šel na Jericho
a potkal lupiče, zbili ho.

Skoro mrtvého nechali být
a sleduj teď, co bude se dít.

Nějaký kněz kolem cestou šel,
vyhnul se, aby ho neviděl.

Levita, ten přišel také tam,
viděl ho, vyhnul se a šel dál.

Jeden Samařan tou cestou šel,
nad zbitým člověkem lítost měl

Přistoupil k němu, olej mu dal,
víno též a rány obvázal.

Na soumara hned ho vysadil
a v hostinci se s ním zastavil.

Zaplatil za něj hostinskému,
na dva denáry řekl jemu:

Starej se o něj, zaplatím vše,
až budu opět zde na cestě.

Kdo z nich se choval jako bližní,
k tomu, kdo octl se tam v trýzni?"

Řekl bych, že ten třetí to byl,
jenž milosrdenství učinil.

"Jednej tak, následuj tento cíl,"
řekl mu Ježíš, aby tak žil.

16. v mezidobí: Lk 10, 38 - 42

⁸
Ježíš přišel do vesnice,
Marta přijala ho sice.

Však sestra její, Marie,
u nohou Krista právě je.

Slova Krista teď poslouchá,
Marta s obsluhou starost má.

Jde k Mistru a navrhuje:
Marie, ať obsluhuje.

Pomoci přec potřebuji,
ať splní, co navrhuji.

**Marto, starostí mnoho máš,
stačí, když jedno uděláš.**

Sestra brala nejlépe snad,
její volbu netřeba brát.

17. v mezidobí: Lk 11, 1 - 13

⁹
Viděli Mistra při modlitbě,
jak skončil, hned mu řekli libě:

Nauč nás, Pane, modlitbě své,
Jan to učil učedníky své.

Když se tedy modlíte,
mého Otce prosíte.

**Říkejte mu: Otče náš,
jméno tvé se posvět' v nás.**

**Království tvé rychle přijď
a chlebem nás denně syť.**

**Naše viny odpust' nám,
tak, jak odpouštím já sám.**

Nechci-li vždy odpustit,
nemohu to také mít.

Pokoušení nás též chraň,
buď ty naše mocná zbraň.

Někdo z vás bude mít přítele,
ten o půlnoci přijde směle:

Půjč mi tři chleby, můj příteli...
Ty však mu řekneš: Jsem v posteli.

Nemohu vstát a toto ti dát.
Když však i přes to dokážeš vstát...

ne, že příteli jsi toto dal,
však on tě tou prosbou udolal.

Proste, tedy, a dostanete,
hledejte a též naleznete,...

tluče a hned se otevře vám,
vždyť každý, kdo prosí, tomu dám.

A ten, kdo hledá, ten nalézá,
kdo tluče, tomu se otvírá.

Když syn prosí otce o chleba,
dá mu kámen, který ne třeba?

Nebo když prosí ryby trochu,
dá mu snad raděj hadí mrchu?

Nebo když požádá si vejce,
dostane štíra, jehož nechce?

Pokud vy, tedy, ač zlo máte,
svým dětem dobré dary dáte,
tím spíše Otec dá Ducha těm,
kteří ho prosí, prosí ho jen.

18. v mezidobí: Lk 12, 13 - 21

⁷
Dědictví mi patří též,
s mým bratrem to, Pane, řeš.

Člověče, ty, co to chceš?
Toto se soudcem si řeš.

Před chamtivostí se chraň,
nadbytek si vezme daň.

Bohatý měl úrodu,
byla mu však na škodu.

Přemýšlel, kde ji složí,
velmi moc bylo zboží.

Rozhodl se stavět dál,
by tam všechno poskládal.

Napadlo ho také pak
vesele si hodovat.

Bůh však mu řekl: Blázne!
Ty blázne, blázne, blázne!

Ještě této noci dáš,
mě svou duši odevzdáš.

Čí bude ta úroda,
kdo se na ni potom dá?

**S každým to tak dopadá,
kdo si svoje nahrabá. ...**

**kdo nemá pravé poklady
a sbírá jenom odpady.**

Před Bohem naše poklady
Jsou pouhopouhé odpady.

19. v mezidobí: Lk 12, 32-48

⁹
"Nebojte se, vy malé stádce,
Otec vám dá království hladce.

Svůj majetek klidně prodejte,
chudým na almužnu rozdejte.

Jen poříd'te si měšce pevné,
váš poklad v míře nekonečné.

Zloděj, ten se tam nedostane,
sežrání molem nenastane.

Vždyť tam, kde vězí ten váš poklad,
v srdci o tom váš bude doklad.

**Vy mějte bedra přepásaná,
když teď čekáte svého Pána,**

...a též lampy mějte hořící,
ze svatby, když přijde, svítící.

**Když zatluče, otevřete hned,
dobře bude, když najde vás bdět.**

To ihned vás pozve ke stolu,
obslouží vás, budete spolu.

O půlnoci či k rozednění,
kdo bdí, jsou blahoslavení.

Kdyby pán vytušil zloděje,
nedělá, že se nic neděje.

Do domu by ho jít nenechal,
spravedlnosti jej přenechal.

Připravte se tedy také vy,
kdy Kristus přijde, vám nepoví."

Pane, to pro nás, či pro všechny?
Tak dobře to, Petře, vyslechni:

"Kdo dobrý, rozvážný správce je,
služebníkům včas přiděluje?

Ten nad sluhy stanoven bude,
blaze mu, když v tom dobrý bude.

Nad majetkem službu mu rád dá,
když v něj důvěru stále on má.

Kdyby však služebník myslel snad,
že Pán nepřijde, nastal by pád.

Kolegy, kdyby utlačoval,
jedl, pil nad míru hodoval,...

přijde Pán hned nečekaně,
potrestá ho však velmi správně,...

že půjde tam, kam nevěřící,
ti vůli Pána neplní.

Služebník, který ví, co chce Pán,
neplní, dostane mnoho ran.

Ten, kdo nezná tu vůli Pána,
když to udělá, za co rána,

tím méně ran se na něj snese,
o co rozumu méně nese.

Kdo dostal mnoho, mnoho má dát,
takto se bude posuzovat.

20. v mezidobí: Lk 12, 49 - 53

⁸
K učedníkům slova Pána,
otvírá se k nebi brána:

"Oheň jsem přišel na zem dát,
kéž by již mohl také vzplát.

V křest mě čeká ponoření,
až se stane, úzko je mi!

Snad jsem přišel mír na zem dát?
Ne, bude se rozdělovat!

Pět lidí teď rozděleno,
v jednom domě odděleno.

Dva, tři, tři, dva teď proti jsou,
spolupracovat nebudou.

Otec a syn, dcera, matka,
tchyně, snacha, všichni zkrátka."

Jen tak nás to nepovzbudí,
Boží slovo občas prudí.

21. v mezidobí: Lk 13, 22 - 30

¹⁰
Do Jeruzaléma Pán cestu má,
přes města, vesnice se ubírá.

Někdo se táže Mistra našeho:
Málo jich dojde žití věčného?

"Usilujte tak, byste mohli jít
a přes těsné dveře se tam vejít.

Říkám, mnoho se jich bude snažit,
nebudou však mít tu možnost vejít.

Jakmile pán domu dveře zavře,
venku tlouci však budete marně.

Nevím, odkud jste, ozve se hned vám,
že jste jej znali, nepomůže tam.

S ním jedli jste, pili, i s vámi byl,
přesto však od dveří by vám odvětil:

Vy však jste páchali nepravosti,
pláče užijete si teď dosti, ...

skřípění zubů, až uvidíte
Boží království, však nezkusíte.

Abraham, Izák, Jakub, proroci,
všichni se budou radovat moci.

Ale vy budete vyhnáni ven,
z celého světa však putují sem.

**V Božím království pak zasedají,
zaujmou místa, která tam mají.**

**Kdo poslední přišli, první budou.
Na první poslední místa zbudou."**

22. v mezidobí: Lk 14, 1. 7-14

⁸
Přední místa máte rádi?
Na to Ježíš dnes nám radí:

"Sedneš-li si do předu hned,
mohou ti říct, by sis přised.

Půjdeš potom jen s ostudou,
poslední místa ti zbudou.

Dozadu, když si zasedneš,
Příteli, pojd', blíž mě budeš.

Kdo se povýší, dolů jde,
kdo poníží, výše vyjde.

**Nezvi přátele, sousedy,
odplatí ti ty posedy.**

**Pozvi žebráky, mrzáky,
nemohou ti to vrátit zpátky.**

**Odměna je při vzkříšení,
nebeské je ocenění.**

23. v mezidobí: Lk 14, 25 - 33

¹¹
**Kristovým učedníkem nejsi jisto,
když Mistrovi dáváš až druhé místo.**

Kristovým učedníkem nejsi jisto
též, když tvůj kříž u tebe nemá místo.

⁷
Když chceš totiž stavět věž,
vše si dobře přepočteš.

Když bys základ položil,
věž bys z toho nesložil...

trpěl bys posmívání,
pořád a bez ustání...

Nedokázal postavit
věž, kterou chtěl tady mít.

Král, když chce též bojovat,
dobré vojsko musí dát.

Když má tisíc, druhý dva,
o mír jistě požádá.

Kristovým učedníkem nejsi jisto,
nedáš-li mu nad vším hned první místo.

24. v mezidobí: Lk 15, 1 - 32

¹⁰
Celníci, hříšníci přicházeli,
by Pána Ježíše uslyšeli.

Přijímá hříšníky a jí s nimi,
reptaj učitelé mezi nimi.

*Říká jim Pán podobenství toto:
"Ovce se ztratí, bylo jich sto,...*

*nechá pastýř zbytek klidně se pást
a ovci ztracenou půjde hledat.*

*Když najde ji, vloží na ramena,
oslaví, že byla nalezena.*

Na nebi větší radost však bude
nad jedním obrácením, jenž přijde,...

než nad celým zbytkem spravedlivých,
o obrácení však nestojících.

Neb žena měla deset stříbrných,
ztratila se jedna mince z nich.

Rozsvítí svítilnu, vymete dům,
najde ji jistě, však to dá rozum.

A když ji najde, řekne sousedkám:
Radujme se spolu, tu minci mám.

Právě tak, říkám, Boží andělé,
nad obrácením pějí vesele."

PODOBENSTVÍ

O MARNOTRATNÉM SYNU

Slyšte ještě podobenství toto,
Otec každého čeká, proto:

"Byl jeden člověk, ten dva syny měl,
ten mladší rychle dědictví své chtěl.

On tedy majetek rozdělil hned,
mladší se rozhodl poznávat svět.

Syn majetek rychle promarnil v plen,
pak nastal tam hlad a nouzi měl jen.

Když hledal práci, jen vepře směl pást,
nemohl však si ani lusky dát.

Tu do sebe šel a zapřemýšlel,
u otce přece vždy dobře se měl.

I poslední sluha měl dost chleba,
on tady nemá nic, co by třeba.

Řek: Půjdu, vrátím se, budu sloužit,
zhřešil jsem, budu jen jak sluha žít.

Proti Bohu jsem se prohřešil sám,
velikou ránu teď v mém srdci mám.

Být synem, otče, si nezasloužím,
tebe jsem urazil, tím se soužím.

Vezmi mě alespoň jako sluhu,
má služba jistě ti bude k duhu.

Vstal a rozhodl se za otcem jít,
nevěděl, zda otec bude ho chtít.

Otec však vyhlížel ho již z dálky,
radost měl, že syn je zase zpátky.

A pak přišel k otci, všechno mu řekl,
očekával klidně i jeho vztek.

Otec ho však objal a políbil,
svým služebníkům ihned nařídil:

Přineste šaty mu k oblečení,
boty a též prsten k ozdobení.

Vykrmené tele hned zabijme
a z návratu syna se radujme.

Můj syn byl mrtev a teď zas žije,
ztracen byl a teď nalezený je.

Radost a veselí bylo náhle,
starší syn na poli byl však stále.

Když uslyšel doma hudby, tance:
Co se děje? ptal se sluhy, krátce.

Tvůj bratr se vrátil, otec slaví,
že se mu vrátil zpět a ve zdraví.

Starší se rozzlobil, nechtěl jít dál,
otec vyšel by se s ním domlouval.

Ale on otci hned odpověděl:
Tolik let sloužím ti, abys věděl!

Tvé příkazy plnil jsem vždycky rád,
ani kůzle jsem si nemohl dát.

S přáteli jsem se neveselil,
ale když přišel tento tvůj syn...

jenž propil majetek s nevěstkami,
náhle náš dům září oslavami.

Na to mu otec teď s láskou dal znát:
Synu, ty se mnou jsi stále, pořád.

Co moje je, tvým též majetkem je.
Dnes ovšem celý dům se raduje -

Tvůj bratr byl mrtev, zase žije,
ztracený, nelezen se raduje!"

25. v mezidobí: Lk 16, 1 - 13

⁹

"Bohatý člověk správce držel,
správce však byl nepoctivý, žel.

Chtěl ten majetek zpronevěřit,
správcem nadále nemohl být.

Co počne si, zbaven správcovství,
kopat nechce, žebrat se stydí.

Co udělá, zajisté už ví,
v den, kdy pán ho zbaví správcovství.

Aby ho vzali domů k sobě,
sníží všem dluhy v blízké době.

Zavolá dlužníka jednoho:
Co pánu dlužíš, to je mnoho.

Ne sto, však napiš jen padesát.
Dlužník udělá to mile rád.

Druhý, ten dluží sto pšenice:
napiš osmdesát, ne více.

Pochvalu správce si zasloužil,
k sobě, že tak prozíravý byl.

Synové tohoto světa jsou
prozíravější mezi sebou.

Více, nežli synové světla,
jsou synové tohoto světa."

**Ježíš nám divně nyní radí:
"Tví přátelé jsou i neřádi.**

**Získat je můžeš ze zla též ven,
věčný příbytek je připraven**

V maličkosti ten, kdo věrný je,
i ve velkém se osvědčuje.

Kdo nedbá však jen maličkostí,
pohlcen bude velikostí.

Kdo věrnosti nemá v bohatství zlém,
svěří se mu, co je (pravým) pokladem?

Nejste-li věrní v cizí věci,
kdo vám dá vaše, co je přeci?

S dvěma pány se bude soužit,
s dvěma sluha nemůže sloužit.

Jednoho bude zanedbávat,
druhého bude moc milovat.

Prvního se rád bude držet,
druhým pohrdne, to není žert.

Nemůžete sloužit Bohu jen,
váš poklad, když bude mamonem.

26. v mezidobí: Lk 16, 19 - 31

⁸
Pán farizeům vyprávěl,
dnes o boháči příběh měl:

**"Bohatý muž oblékal se
do šarlatu v plné kráse.**

Denně hostinu pořádal,
za to též sklízel plno chval.

**Lazar, ten žebrák u dveří
byl by vděčný za večeri.**

Tělo poseté vředy měl,
navíc ještě po něm pes šel.

Žebrák umřel a andělé
výš ho odnesli vesele

k Abrahamovu náručí,
které mu nebe zaručí.

Boháč umřel a pohřben byl,
v pekle se v mukách podivil:

Abrahama viděl v dálce
s Lazarem a volal krátce:

Abrahame, slitování!
Kéž mě Lazar hned ochrání

před tou mou žízní strašlivou.
Zakouším muku tíživou.

Abraham mu odpověděl:
Ty za živa ses dobře měl.

Lazar však na tom byl hůře,
nyní radovat se může.

Ty však se nyní trápíš přec,
máš muky, oheň a též klec.

Navíc zde propast velká je,
jí nikdo k vám neputuje.

Když tedy nenadělal nic,
tak prosil ještě o to víc:

Pošli Lazara domů k nám,
ať nepřijdou tam, kde já sám.

Pět bratrů totiž mám ještě,
ať nezakusí tyto kleště.

Varování budou tím včas,
uvidí-li mých plodů kvas.

Abrahám mu odpovídá,
kdo se správnou cestou vydá:

**Přes Mojžíše a proroky
ať poslouchají nároky.**

Ne, když mrtví se přiblíží
snad poslechnou bez potíží?

Bez Mojžíšových nároků
přec nedosáhnou pokroků.

**A kdyby někdo z mrtvých vstal,
nebudou přesvědčeni dál.**

27. v mezidobí: Lk 17, 5-10

⁹
Dnes prosí Pána apoštolé
o větší víru v jeho škole.

**"Pro víru jak zrnko hořčice,
té moruši řekneš přesad' se!**

**Do moře se klidně přesadí,
poslechne, co se jí poradí.**

Někdo z vás, když služebníka má,
z práce se vrátí, spočinout dá?

Budete ho snad obsluhovat?
Spíš mu budete prikazovat:

Večeři ihned mi uděláš,
odpočineš, až to doděláš.

Dostane od vás děkování,
že splnil vaše přikázání?

Tak, až vy vše to uděláte,
řekněte jen, že službu máte:

My jenom jsme služebníci snad,
povinnost byla to udělat."

28. v mezidobí: Lk 17, 11-19

⁹
K jedné vesnici v Samařsku již
k Jeruzalému jde Pán Ježíš.

**Opodál deset malomocných
jdou naproti by ujal se jich.**

**Ježíš je uviděl, řekl jim:
"Jděte a ukažte se kněžím."**

Odcházejíce očištění
zjistili, že jsou uzdraveni.

Jeden šel zpět, Boha velebil
a zrovna Samaritán to byl.

"Nebylo jich snad přece deset?
Kde se nachází zbylých devět?"

Copak nikdo z nich se nenašel,
aby svému Pánu chválu pěl?

Jenom tento cizinec vnímá,
ve víře své, že záchranu má."

29. v mezidobí: Lk 18, 1 - 8

⁸
Jak modlit se odevzdaně
slyšte nyní slova Páně:

**"Jeden soudce Boha nedbal
a na lidi taky nedal.**

**Jedna vdova za ním byla,
by se zastal, ho prosila.**

Nechtěl se soudce zastat ji,
ale nakonec řekl si:

Ač já Boha se nebojím,
lidským ohledům nehovím,

ona moc mě obtěžuje,
zastání si zasluhuje.

Chodit by sem nepřestala,
dokud by to nedostala.

**Takto špatný soudce soudí,
avšak Bůh, když někdo loudí,**

**zastane se vyvolených
ve dne, v noci volajících.**

Ti dlouho čekat nemusí,
hned Boží pomoc zakusí.

Však až přijde Syn člověka
u nás víry se načeká?"

30. v mezidobí: Lk 18, 9 - 14

⁸
Někteří jsou spravedliví,
k ostatním však pohrdliví.

Jim patří to podobenství,
které nyní Ježíš poví:

**"Dva k modlitbě přicházejí,
k Bohu se tak obracejí,**

**farizeus a celník jsou
v chrámu pod Boží ochranou.**

Modlitba farizeje zní:
Bože, nejsem, jak ostatní.

Za to ti velmi děkuji,
toho celníka lituji.

Desátky správně odvádím,
nesmilním a nepodvádím.

Postím se dva krát za týden,
na zákon myslím každý den.

Celník však byl radši vzadu,
nepozvedl ani bradu.

V prsa se bil a říkal jen:
Hříšný jsem, Pane, nehoden.

**Bud' ke mně milostiv, Bože.
Ospravedlněn byl kdo, že?**

**Z toho poučení měj:
přece celník, ne farizej.**

Každý, kdo se povyšuje,
ponížení zasluhuje.

Toho, kdo se ponižuje,
jeho láska vyzdvihuje.

31. v mezidobí: Lk 19, 1-10

⁸
Když byl Ježíš v Jerychu už,
zvědavý byl tam jistý muž.

**Byl bohatý, ale malý,
jako Zachea ho znali.**

**Byl totiž vrchním celníkem
a chtěl se setkat s Ježíšem.**

Bylo tam však hodně lidí,
z fíkovníku pěkně vidí.

Ježíš tama procházet měl,
pod fíkovníkem jistě šel.

A na strom se hned podíval,
ihned se k Zacheovi znal.

"Zache, teď rychle dolů slez,
u tebe obědvat chci dnes."

Šupem hnedka slezl dolů,
přijal ho a byli spolu.

Jiní, jak to uviděli,
reptali a záviděli:

Ježíš vešel k hříšníkovi,
zákon ruší, to se poví!

I zastavil se Zacheus
by Pánu řekl slova kus:

Bohatství svého polovic
chudým rozdám a ještě víc...

Když jsem někoho ošidil,
čtyřnásobný mu dám rozdíl.

Jen, ať se klidně přihlásí,
sáhnu hlouběji do kasy.

Pán mu tedy řekl k tomu:
"Spása přišla k tvému domu.

Z Abrahama on také je,
přišel jsem přidat naděje.

Zachránit, co zahynulo,
to je celé moje dílo.

Proto přišel Syn člověka:
spása, naděje - odvěká."

32. v mezidobí: Lk 20, 27 - 38

¹¹
Saduceové vzkříšení nevěří
a tak s Ježíšem se nyní hašteří:

Mojžíš pro nás v zákoně ustanovil,
že když zemře muž, jenž dítě nezplodil...

jeho ženu vezme si bratr jeho
a potomka bude mít z rodu svého.

Vždyť bylo tak zajisté sedm bratrů,
děti neměli. Komu žena patří?

Vždyť zemřeli všichni, pak i ta žena,
komu z nich tedy bude přidělena?

Za ženu ji mělo všech sedm přeci,
jak po vzkříšení řeší tyto věci?

Odpověď hned od Mistra dostávají:
"Tady se lidé žení a vdávají.

Ti, co však budou za hodné uznáni,
v tom světě k slávě vzkříšení pozváni...

už ženit ani vdávat se nebudou,
nezemřou již, rovni andělům budou.

A nazváni budou Božími syny,
ve vzkříšení počítá se jen s nimi.

O vzkříšení mrtvých už Mojžíš pravil,
když z hořícího keře Bůh ho zdravil.

Představí se tam sám Bůh Abrahamův
a též Bůh Izákův a Bůh Jakubův.

On není přec dávno zemřelých Bohem,
skrz živé představuje se svým slovem.

A přece všichni žijí pro něho,
odvěký je zdroj žití věčného.

33. v mezidobí: Lk 21, 5 - 19

⁹
Na krásu chrámu přišla jim řeč,
Pán však na mysli měl jinou věc:

"Přijdou však dny, kdy z toho chrámu
nebude kámen na kamenu.

To, co vidíte, nezůstane,
bude zde všechno rozbořené."

Otázku mu podávají:

Kdy tyto věci nastat mají?

A jaké že bude to znamení,
že se tato slova vyplní?

**"Dejte si pozor, nenalet'te!
Přijdou mnozí a řeknou: Hled'te,...**

**Já jsem to a ten čas tady je!
Nechod'te tam a neslyšte je.**

**Až uslyšíte: vzpoury, války!
Neděste se, že čas je krátký.**

Přece to se musí napřed stát,
nebude to konec znamenat.

Jeden národ proti národu,
v království nebude obrodu.

Budou velká zemětřesení,
též hlad a mor k neunesení,

úkazy, znamení na nebi,
trápení všeliké na zemi.

Potáhnou na vás, budou vás bít,
udávat, věznit, také soudit.

Předvádět před vladaře, krále,
pro mé jméno bude to stále.

K svědectví tak možnost máte,
k srdci si ještě toto dáte:

K hájení netřeba přípravy,
vy nemusíte mít obavy.

K hájení řeč i moudrost vám dám,
všechny protivníky překonám.

Protivníci, ač se nedají,
přec proti vám šanci nemají.

Třeba i rodiče zradí vás,
přátelé, příbuzní v tento čas.

A některé z vás též usmrtí,
úmysly své si posvětití.

Pro mě budou nenávidět vás,
z hlavy se vám neztratí vlas.

Trpělivost bude záchranou,
vždyť tím zachráníte duši svou.

**Poslední den církevního roku, sobota
34. týdne v mezidobí: Lk 21, 34 - 36**

⁹
Bděte, modlete se v každý čas,
k soudu Syn člověka přijme vás.

Slavnost Ježíše Krista, Krále:

Lk 23, 35 - 43 - TENTO ÚRYVEK PAŠIJÍ:

¹¹
Rozdělen losem byl tehdy jeho šat,
lid stál, díval se, a též začal se smát:

"Jiným pomohl, sám sobě se též snaž,
jsi-li vyvolený Boží, Mesiáš!"

I ti vojáci trápí, Pane, tebe:
"Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!"

Octa mu dávali. Nad ním nápis stál:
"Toto je, toto je ten židovský král."

Rouhal se mu i zločinec na kříži:
"Jsi-li mesiáš, hezky bez potíží

pěkně hned zachráníš sebe a nás též,
když říkaj, že všechny lidi miluješ."

Druhý muž z kříže ho však tam poučil:
"Ty jsi dostal to, co sis též zasloužil."

**Ani Boha ty se nebojíš?
Stejný trest si nyní vytrpíš.**

**Za své zlo my jsme odplaceni,
jeho vina však žádná není.**

**Ježíši, na mě pamatuj též,
až ve svém království usedneš."**

"Amen, amen, amen, pravím ti,
ještě dnes budeš v mém obětí."

22 SLAVNOSTI A SVÁTKY

Sv. Matěj 14.5.: Jan 15, 9-17 >jako 6.
neděle velikonoční B

(Sk 1, 15 - 17. 20 - 26

⁸
Svědkiem Páně zmrtvýchvstání
má být Matěj znenadání.)

Navštívení P. Marie. 31.5.. 4. NE adv.C
Nanebevzetí P. Marie, 15.8.: Lk 1,39-56

¹¹
Maria se pak vydala na cestu,
Šla směrem k jednomu horskému městu.

K Alžbětě přichází Maria, Panna,
mezi všemi ženami požehnaná.

Jakmile ji Alžběta uslyšela,
tím příchodem mnoho se potěšila.

Dítě se tím příchodem v lůně hnulo,
k pozdravu Alžbětu tak povzbudilo.

Požehnaná jsi ty mezi ženami,
poctěna jsem, žes přišla dnes za námi.

To hned, jak zazněl tvůj pozdrav v uších mě,
mé dítě pohnulo se též v mém lůně.

A pohnulo se velikou radostí!
Jak jsem si zasloužila té radosti?

Blahoslavená, že jsi uvěřila,
že skrz tebe se splní Boží díla.

KANTIKUM PANNY MARIE

**Maria k těm slovům hned chvalozpěv má,
že Bůh tak učinil, teď chválu mu vzdá:**

Ó velebí duše má, Hospodina.
Ó Hospodina velebí duše má.

V Bohu můj duch jásá, v Něm přijde spása.
Spasitel je náš Bůh, Jemu duch jásá.

On na mě, nepatrnou služebnici,
shlédl, služebnici čest vzdávající.

Od té chvíle blahoslavít budou mě
všichni lidé země i každé plémě.

Od toho, jenž má to vše v Božské moci,
mě, malé, staly se tak velké věci.

Jeho jméno, Boží jméno, svaté je,
milosrdenství světem prostupuje.

Z pokolení do pokolení jej má,
k těm, kdo Boha bojí se a lásku má.

Přemocně zasáhl on ramenem svým
a pyšně smýšlející tak rozptýlil.

Mocné, ty vladaře, z trůnu sesadil
a poníženým důstojnost navrátíl.

Dobrymi věcmi hladové nasýtil,
všechny bohaté s prázdnou hned propustil.

Ujal se služebníka Izraele,
milosrdenství pamatoval cele.

Tak, jak na věky Bůh slíbil našim všem,
nám potomkům s Abrahamovým rodem.

Tři měsíce Maria tam zůstává,
Alžbětě ve všech potřebách pomáhá.

Neposkrvněné Srdce Panny Marie - SO
po 2. neděli po Soslání Ducha Svatého:
Lk 2,41-51

⁸
Ve dvanácti opět v chrámě
učí učitele zdárně.

⁷
Dvanáct let už nyní mám,
s Otcem v chrámě zůstávám.

⁶
Na co rozum krátký,
to je v srdci Matky.

Narození sv. Jana Křtitele, 24.6.

Vigilie: Lk 1, 5-17

¹¹
Zachariáš nevěří andělovi,
za to, než se tak stane, nepromluví.

Den slavnosti: Lk 1,57-66.80

¹¹
Naplnil se čas a přišla hodina,
Alžběta porodila svého syna.

⁹
Bůh bud', Bůh bud', Bůh bud' pochválen!
Bůh nám, Bůh nám, Bůh nám požehnej!

¹¹
Když sousedé uslyšeli tuto zvěst,
měli radost, že ji je vrácena čest.

Osmého dne chlapani obřízku dali,
jménem Zachariáš jej jmenovali.

Avšak zasáhla Alžběta ještě včas,
Jan bude se jmenovat, Bůh žádal nás.

Tak se nikdo z příbuzných nejmenuje,
jeden otci posunky naznačuje:

**Jakže se tvé dítě bude jmenovat?
Jeho jméno je Jan, to hned začal psát.**

A všichni se tomu hned podivili,
Zachariáš promluvil v tuto chvíli.

Teď Bohu vzdal chvalozpěv preveliký,
v něm vyzpíval veliké Bohu díky!

Bázeň se zmocnila tam po všech lidech,
vyprávěli si o těch událostech.

Kdo to uslyšeli, uvažovali
ve svém srdci takto se dotázali:

Co asi z toho dítěte bude jen?
Ruka Páně byla s ním a rostl jen.

Chlapec rostl a sílil, na poušti žil,
až do dne, kdy před národem vystoupil.

**Sv. Cyril a Metoděj 5.7., svátek sv.
Lukáše, 18.10.:** Lk 10, 1 - 9

¹¹
Dva a sedmdesát je učedníků,
"Žeň hojná je, na ni málo dělníků.

Pána žně prostě, ať úroda roste.
Ať úroda roste, tak proto prostě.

**Vás před sebou posílám vždy dva a dva,
abyste šli všude tam, kam půjdu já.**

Posílám vás jak ovce mezi vlky,
bez měšce, opánků a žádný plky.

"Pokoj vám," řekněte jim, když pozvou vás,
o Božím království tam říkejte zas.

Tam jezte a pijte vždy, co vám dají,
vždyť dělníci na svou mzdu nárok mají.

Těž tamější nemocné uzdravujte
a o Božím království jim zvěstujte."

Sv. Radim, 12. 10.: Lk 5, 1 – 11

Předzpěv: Mk 1, 17

¹¹
*Aleluja! Pojd'te za mnou, praví Pán,
rybáře lidí já z vás teď udělám.*

*Ale ..., ale ..., aleluja,
Ale ..., ale ..., aleluja.*

**A zástupy poslouchali Ježíše,
o velkém rybolovu Lukáš píše:**

Tam zástupy na Ježíše se tlačí,
místo u jezera mu nepostačí.

Tu všímá si rybářů a lodí dvou,
jak na břehu moře si sítě perou.

Pak vystoupil na loď a hned požádal,
ať odrazí od břehu, aby kázal.

**Na loď Šimonovu sed, zástup učil,
"Zajed' na hlubinu," pak mu poručil:**

**"Teď své sítě k lovení nastav klidně."
Avšak na to mu Petr řekl vlídně:**

Celou noc k lovení jsme pracovali,
úlovek jsme neměli, ani malý.

**Na tvé slovo spustím ty sítě však rád,
nic zlého se nemůže, přece, tím stát.**

A když to udělal, zázrak stal se hned,
zachytil množství ryb, že sám nestačil teď.

I mužům z druhé lodi znamení dal,
velký úlovek málem sítě trhal.

Lodě plné byly až k potopení,
užaslý Šimon byl až k zahanbení:

Odejdi ode mne, Pane, hříšný jsem,
z tohoto lovu jsem jatý úžasem.

Otce Zebedea dva syny tak též:
Jakuba, Jana lov nadchl, tomu věř.

Potom Pán Ježíš řekl Šimonovi:
"S lidmi teď začnete rybolov nový."

Lovení ryb od nyní zanecháte,
od teď, jak lovit lidi, to poznáte.

Přirazili k zemi, vše nechali stát,
rozhodli se Ježíše následovat.

Boží slovo nyní jste uslyšeli
proto, abyste z něj vždy radost měli.

Za Boží slovo děkujeme vždy rádi,
nosloucheime s láskou. iak Pán nám radí.

Sv. Šimon a Juda, 28.10.: Lk 6, 12 - 19

⁹
Ježíš se na horu odebral,
celou noc s Otcem rozmlouval.

**Ráno učedníky zavolal,
z nich těchto dvanáct povolal.**

Šimona Petrem pojmenoval,
bratra Ondřeje též jmenoval,

Jakuba, Jana, Filipa dál,
Bartoloměje, Matouše zval,

Tomáše, Jakuba druhého,
Šimona, Horlivce zvaného,

Judu, jež bratr Jakuba byl
a Jidáše, jež Krista zradil.

Pán pak sestoupil na rovinu,
všichni čekali v tu hodinu,

zástup z Jeruzaléma, Judska,
z kraje Tyrská a též Sidonska.

Přišli, aby ho uslyšeli
a také by se uzdravili.

Uzdraveni byli také ti,
jež klátili duši nečistí.

Každý se snažil dotknout se ho,
veliká síla vyšla z něho.

Ta síla všechny uzdravila,
k správnému cíli obrátila.

Z Pohřebních obřadů od Lukáše:

V. Lk 7, 11 - 17 CHLAPEC Z NAIMU

⁷
Chlapec z Naimu mrtvý byl,
Pán ho vdově oživil.

VI. Lk 12, 35 - 40 HOSPODÁŘ A ZLODĚJ

¹⁰
Blahoslavení ti služebníci,
až Pán přijde, zastihne je bdící.

Hospodář, když ví o tom zloději,
připraví se a má pak naději.

I vy buďte také připraveni,
ať nejste příchodem zaskočeni.

VII. Lk 23, 33.39-43 ZLOČINEC Z KŘÍŽE

⁹
Za zlo my jsme tak odplaceni,
jeho vina však žádná není.

Ježíši, na mě pamatuj též,
až ve svém království usedneš.

Amen, amen, amen, pravím ti:
Ještě dnes budeš v mém obětí.

VIII. Lk 23, 44-46.50.52-53;24,1

POSLEDNÍ SLOVA

¹¹
"Otče, tobě poručím Ducha svého!"
Vydechl. Toť poslední slova jeho.

IX. Lk 24, 13 - 35 EMAZŠTÍ UČEDNÍCI

¹¹
Učedníci smutní pryč utíkají,
vzkříšeného v Emauzích poznat mají.

